

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2009/119/ES

ze dne 14. září 2009,

kteřou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

(4) Uvedený cíl vyžaduje mimo jiné výraznější sblížení systému Společenství a systému stanoveného Mezinárodní energetickou agenturou (dále jen „IEA“).

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100 této smlouvy,

(5) Na základě směrnice Rady 2006/67/ES ze dne 24. července 2006, kterou se členským státům ukládá povinnost udržovat minimální zásoby ropy nebo ropných produktů⁽⁴⁾, se zásoby vypočítávají podle průměrné denní domácí spotřeby v průběhu předchozího kalendářního roku. Povinnosti držet zásoby podle Dohody o mezinárodním energetickém programu ze dne 18. listopadu 1974 (dále jen „dohoda IEA“) jsou však stanovovány na základě čistých dovozů ropy a ropných produktů. Z tohoto důvodu a vzhledem k dalším rozdílům ohledně metodiky by mělo být u způsobu stanovování povinností držet zásoby a výpočtu nouzových zásob Společenství dosaženo většího souladu s metodami stanovování a výpočtu používanými v rámci dohody IEA, bez ohledu na skutečnost, že metody výpočtu podle IEA bude možná nutné vyhodnotit s přihlédnutím k technologickému pokroku, jehož bylo dosaženo v uplynulých desetiletích, a že státy, které nejsou členy IEA a které jsou plně závislé na dovozu, mohou vyžadovat delší období pro úpravy svých povinností držet zásoby. Může se ukázat, že jsou nezbytné a přínosné změny metod a postupů pro výpočet úrovně zásob, zejména k dosažení větší soudržnosti s praxí IEA, například včetně změn, jejichž důsledkem je u některých členských států snížení 10 % redukčního procentuálního podílu uplatňovaného při výpočtu zásob, což by umožnilo odlišný přístup k zásobám primárního benzínu (naphthy), nebo by to umožnilo, aby byly započítávány zásoby v tankerech nacházejících se v teritoriálních vodách jednotlivých členských států.

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁽²⁾,po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zásobování Společenství ropou a ropnými produkty má i nadále velký význam, zejména pro odvětví dopravy a pro chemický průmysl.

(2) Rostoucí koncentrace výroby, snižování zásob ropy a zvyšování celosvětové spotřeby ropných produktů přispívají ke zvyšování rizik potíží v zásobování.

(3) Evropská rada ve svém akčním plánu (2007–2009) nazvaném „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznila, že je potřeba posílit bezpečnost dodávek pro Evropskou unii jako celek i pro jednotlivé členské státy, mimo jiné prostřednictvím přezkumu mechanismů řízení zásob ropy v Unii, zejména s ohledem na dostupnost ropy v případě krize.

(6) Domácí těžba ropy může jako taková přispět k bezpečnosti dodávek, což by pro členské státy těžící ropu mohlo znamenat, že mohou mít menší zásoby než ostatní členské státy. Taková odchylka by však nesměla vést k tomu, aby se povinnosti držet zásoby podstatným způsobem lišily od povinností vyplývajících ze směrnice 2006/67/ES. Povinnost držet zásoby by v případě některých členských států proto měla být stanovena na základě domácí spotřeby ropy, a nikoli na základě dovozu.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 22. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).⁽²⁾ Stanovisko ze dne 13. května 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).⁽³⁾ Úř. věst. C 128, 6.6.2009, s. 42.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 217, 8.8.2006, s. 8.

- (7) Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Bruselu ve dnech 8. a 9. března 2007 je stále zásadnější a naléhavější, aby Společenství zavedlo integrovanou energetickou politiku spojující opatření na evropské úrovni a na úrovni členských států. Zajištění většího sblížení standardů, jež jsou zabezpečovány prostřednictvím mechanismů pro držení zásob zavedených v jednotlivých členských státech, má tedy zásadní význam.
- (8) Dostupnost zásob ropy a zabezpečení dodávek energie jsou zásadními prvky veřejné bezpečnosti členských států a Společenství. K dosažení těchto cílů přispívá skutečnost, že ve Společenství existují ústřední správci zásob. Aby mohly dotčené členské státy k vymezení pravomocí ústředního správce zásob co nejlépe využít vnitrostátní právo a zároveň zmírnit finanční zatížení konečných spotřebitelů v důsledku činností souvisejících s držením zásob, postačí zakázat využívání zásob ke komerčním účelům a současně povolit jejich držení na kterémkoli místě ve Společenství a kterýmkoli ústředním správcem zásob zřízeným za tímto účelem.
- (9) Vzhledem k cílům právních předpisů Společenství týkajících se zásob ropy, případným bezpečnostním obavám některých členských států a snaze dosáhnout větší přesnosti a transparentnosti mechanismů solidarity mezi členskými státy je třeba zajistit, aby byla působnost ústředních správců zásob co nejvíce zaměřena na území příslušného státu.
- (10) Je třeba umožnit, aby byly zásoby ropy drženy na kterémkoli místě ve Společenství, za předpokladu, že je náležitě zohledněna jejich fyzická dostupnost. Hospodářským subjektům, kterým připadají povinnosti držet zásoby, by mělo být umožněno, aby tyto povinnosti splnily tím, že je přenesou na jiné hospodářské subjekty nebo na některého ústředního správce zásob. Pokud navíc mohou být tyto povinnosti přeneseny na svobodně zvoleného ústředního správce zásob nacházejícího se ve Společenství proti vyplacení částky do výše ceny poskytnutých služeb, sníží se riziko diskriminačních praktik na vnitrostátní úrovni. Nestanoví-li tato směrnice jinak, nemělo by právo hospodářského subjektu přenášet povinnosti znamenat, že zvolený aktér musí přenesenou povinnost přijmout. Pokud se členské státy rozhodnou omezit právo hospodářských subjektů přenášet povinnosti, měly by zajistit, aby bylo hospodářským subjektům zaručeno právo přenést určitý minimální procentní podíl své povinnosti; tyto členské státy by tedy měly zajistit, aby jejich ústřední správce zásob přijal přenesení povinnosti držet zásoby pro objem nezbytný k zaručení tohoto minimálního podílu.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby všechny zásoby, jejichž držení ukládají právní předpisy Společenství, byly vždy dostupné. Aby mohla být tato dostupnost zaručena, neměla by existovat žádná omezení vlastnických práv k těmto zásobám, která by mohla narušit jejich použití v případě přerušení dodávek ropy. Ropné produkty vlastněné podniky, jež jsou vystaveny značnému riziku, že se na jejich aktiva bude vztahovat vykonávací řízení, by se neměly započítávat. Pokud byla povinnost držet zásoby uložena hospodářským subjektům, mohlo by být za známku existence takové rizikové situace považováno zahájení konkurzního nebo vyrovnacího řízení.
- (12) S cílem umožnit členským státům rychle reagovat na mimořádně naléhavé případy nebo na krize na místní úrovni by mohlo být vhodné stanovit, že lze v případě těchto událostí použít část vlastních zásob. Tyto naléhavé případy nebo místní krize by neměly zahrnovat situace způsobené vývojem cen ropy či ropných produktů, mohly by však zahrnovat přerušení dodávek zemního plynu, kdy je nezbytné změnit používané palivo, tj. použít ropu nebo ropné produkty jako palivo pro výrobu energie.
- (13) S ohledem na potřeby v souvislosti se zavedením politik pro mimořádné situace, se sblížením standardů, jež jsou zabezpečovány prostřednictvím vnitrostátních mechanismů pro držení zásob, a s nutností zajistit lepší přehled o úrovni zásob, zejména v případě krize, by členské státy a Společenství měly mít k dispozici prostředky pro intenzivnější kontrolu těchto zásob. Zásoby, které jsou drženy na základě dvoustranných dohod, nebo smluvní práva na nákup určitého množství zásob („tikety“), které jsou v souladu s veškerými povinnostmi stanovenými touto směrnicí, by měly patřit mezi vhodné nástroje slučitelné s tímto cílem většího sblížení.
- (14) V důsledku toho, že značná část těchto zásob náleží členským státům nebo ústředním subjektům zřízeným vnitrostátními orgány jednotlivých států, by mělo být možné zvýšit úroveň kontroly a transparentnosti alespoň pro tuto část zásob.
- (15) S cílem přispět k posílení bezpečnosti dodávek ve Společenství by měly zásoby označované jako „specifické zásoby“, které byly zakoupeny členskými státy nebo ústředními subjekty a vytvořeny na základě rozhodnutí členských států, odpovídat skutečným potřebám v případě krize. Dále by měly mít vlastní právní postavení zajišťující jejich plnou dostupnost v případě krize. Za tímto účelem by dotčené členské státy měly zajistit, aby byla přijata opatření nezbytná pro bezpodmínečnou ochranu těchto zásob proti veškerým opatřením nuceného výkonu rozhodnutí.
- (16) Objemy, jež by ústřední subjekty nebo členské státy měly vlastnit, by měly být v této fázi stanoveny na úrovni, kterou jednotlivé dotčené členské státy nezávisle a dobrovolně určily.

- (17) Vzhledem k tomu, že je potřeba zvýšit úroveň kontroly a transparentnosti, by nouzové zásoby, které nejsou specifickými zásobami, měly podléhat přísnějším požadavkům na monitorování a členské státy by v některých případech měly mít povinnost oznamovat opatření, kterými se řídí dostupnost nouzových zásob, a veškeré změny předpisů o jejich udržování.
- (18) Výkyvy v objemu specifických zásob v důsledku jednotlivých operací výměny zásob by mohly být přípustné s cílem umožnit nutné operace, jako jsou například operace, jejichž účelem je zajistit, aby zásoby byly čerstvé, zajistit soulad se změněnými specifikacemi produktu nebo zveřejnit nová výběrová řízení na skladování.
- (19) Pokud jsou nouzové zásoby a specifické zásoby smíšeny s dalšími zásobami, které drží hospodářské subjekty, měl by být kladen důraz na transparentnost úrovně nouzových zásob.
- (20) Četnost vypracovávání přehledů o stavu zásob a lhůta pro jejich předkládání, jak je stanoveno ve směrnici 2006/67/ES, se nejeví být v souladu s jednotlivými systémy držení ropných zásob, jež byly zavedeny v jiných částech světa. V usnesení o makroekonomických dopadech zvyšování cen energie vyslovil Evropský parlament podporu častějšímu vykazování údajů.
- (21) S cílem zabránit dvojímu vykazování informací, jež členské státy poskytují o jednotlivých kategoriích produktů, by nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice⁽¹⁾ mělo sloužit jako referenční bod pro jednotlivé kategorie ropných produktů uvedené v této směrnici.
- (22) S cílem posílit bezpečnost dodávek, zajistit komplexnější informace pro trh, poskytnout spotřebitelům jistotu, pokud jde o stav zásob ropy, a optimalizovat prostředky pro předávání informací by měla být stanovena možnost případné následné změny nebo upřesnění pravidel pro vypracovávání a předkládání statistických přehledů.
- (23) S ohledem na tytéž cíle je dále nezbytné rozšířit vypracovávání a předávání statistických přehledů i na zásoby jiné než nouzové a specifické a stanovit, že by tyto výkazy měly být předkládány jednou za měsíc.
- (24) Vzhledem k tomu, že v přehledech předkládaných Komisi se mohou vyskytnout chyby nebo nesrovnalosti, mělo by být zaměstnancům Komise nebo pověřeným osobám umožněno přezkoumat připravenost členských států na mimořádné situace a stav jejich zásob. Při zajištění toho, že tyto kontroly lze účinně provádět v souladu s vnitrostátními postupy, je třeba se spolehnout na vnitrostátní systémy členských států.
- (25) U obdržených nebo shromážděných údajů by mělo být provedeno komplexní elektronické a statistické zpracování. To vyžaduje použití integrovaných nástrojů a postupů. Komisi by tedy mělo být umožněno přijímat za tím účelem všechna příslušná opatření, zejména vyvíjet nové počítačové systémy.
- (26) Ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů členskými státy upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾ a ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů Komisí upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽³⁾. Tyto právní předpisy vyžadují zejména, aby zpracování osobních údajů bylo odůvodněno legitimním účelem a nahodile získané osobní údaje byly okamžitě vymazány.
- (27) Ropné produkty jsou často smíchávány s biopalivy a některými aditivami. Tato biopaliva a aditiva, pokud jsou nebo mají být smíchána s ropnými produkty, by mělo být možné započítat při výpočtu povinnosti držet zásoby i při výpočtu úrovně držení zásob.
- (28) Dotčeným členským státům by mělo být umožněno, aby splnily povinnosti, které by pro ně mohly vyplynout z rozhodnutí o uvolnění zásob do oběhu přijatého na základě uplatňování dohody IEA nebo na základě prováděcích opatření k uvedené dohodě. Klíčovým prvkem efektivní reakce na případy, kdy dochází k potížím s dodávkami, je řádné a včasné provedení rozhodnutí IEA. V takových případech by členské státy měly v rozsahu stanoveném daným rozhodnutím IEA uvolnit část svých nouzových zásob do oběhu. Komise by měla úzce spolupracovat s IEA a vycházet při opatřeních na úrovni Společenství z metodiky IEA. Komise by zejména měla být schopna doporučit, aby všechny členské státy uvolnily zásoby do oběhu, případně s cílem doplnit rozhodnutí IEA, na jehož základě mají její členové uvolnit zásoby do oběhu, a usnadnit jeho provádění. Je vhodné, aby v reakci na narušení dodávek členské státy na tato doporučení Komise reagovaly kladně v zájmu toho, aby bylo na úrovni celého Společenství dosaženo pevné solidarity a soudržnosti mezi členskými státy, které jsou členy IEA, a členskými státy, které jejími členy nejsou.

(1) Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

(2) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Cílem směrnice Rady 73/238/EHS ze dne 24. července 1973 o opatřeních ke zmírnění následků potíží v zásobování ropou a ropnými produkty⁽¹⁾ je především odstranit nebo alespoň zmírnit nežádoucí účinky jakýchkoli potíží, byť dočasných, jejichž důsledkem je citelné snížení dodávek ropy nebo ropných produktů, včetně vážného narušení hospodářské činnosti Společenství, které by mohlo být tímto snížením způsobeno. Tato směrnice by měla zahrnovat obdobná opatření.
- (30) Cílem směrnice 73/238/EHS je dále ustavit poradní orgán usnadňující koordinaci konkrétních opatření přijatých nebo navržených členskými státy. Takový orgán by měl být upraven touto směrnicí. Nadále je nutné, aby každý členský stát vypracoval plán, který by mohl být použit v případě potíží se zásobováním ropou nebo ropnými produkty. Kromě toho je třeba, aby každý členský stát připravil organizační opatření, která mají být přijata v případě krize.
- (31) Vzhledem k tomu, že tato směrnice zavádí řadu nových mechanismů, mělo by být její provádění a fungování přezkoumáno.
- (32) Tato směrnice nahrazuje nebo zahrnuje všechny aspekty, kterými se zabývá rozhodnutí Rady 68/416/EHS ze dne 20. prosince 1968 o uzavírání a provádění zvláštních mezivládních dohod týkajících se povinnosti členských států udržovat minimální zásoby ropy a/nebo ropných produktů⁽²⁾. Uvedené rozhodnutí se tudíž stalo bezpředmětným.
- (33) Jelikož cíle této směrnice, totiž udržování vysoké úrovně bezpečnosti dodávek ropy ve Společenství prostřednictvím spolehlivých a transparentních mechanismů založených na solidaritě mezi členskými státy za dodržení pravidel vnitřního trhu a hospodářské soutěže, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (34) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.

- (35) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (36) Směrnice 73/238/EHS a 2006/67/ES a rozhodnutí 68/416/EHS by tedy měly být zrušeny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro zajištění vysoké úrovně bezpečnosti dodávek ropy ve Společenství prostřednictvím spolehlivých a transparentních mechanismů založených na solidaritě mezi členskými státy, pro udržování minimálních zásob ropy nebo ropných produktů a pro zavedení nezbytných postupů k řešení situací, kdy je vážný nedostatek ropy či ropných produktů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „referenčním rokem“ kalendářní rok, k němuž se vztahují údaje o spotřebě nebo o čistém dovozu používané buď při výpočtu pro stanovení úrovně zásob, které mají být drženy, nebo při výpočtu úrovně zásob skutečně držených v určitém okamžiku;
- b) „aditivy“ neuhlovodíkové sloučeniny přidávané do produktu nebo smíchávané s tímto produktem tak, aby se změnila jeho vlastnosti;
- c) „biopalivem“ kapalná nebo plynná pohonná hmota pro dopravu vyráběná z biomasy, přičemž „biomasou“ se rozumí výsledek biologického rozkladu produktů, odpadů a zbytků ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), z lesnictví a souvisejících průmyslových odvětví, jakož i výsledek biologického rozkladu průmyslových a městských odpadů;
- d) „domácí spotřebou“ celkové množství vypočítané podle přílohy II a dodané v rámci dané země pro energetické i neenergetické účely; tento souhrn zahrnuje dodávky v rámci transformačního odvětví a dodávky pro průmysl, dopravu, domácnosti a další odvětví za účelem „konečné“ spotřeby; dále zahrnuje vlastní spotřebu energetického odvětví (s výjimkou rafinérského paliva);

⁽¹⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 308, 23.12.1968, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- e) „účinným mezinárodním rozhodnutím o uvolnění zásob do oběhu“ každé platné rozhodnutí řídicí rady Mezinárodní energetické agentury přijaté s cílem zajistit dostupnost ropy nebo ropných produktů na trhu prostřednictvím uvolnění zásob jejích členů do oběhu nebo doplňujících opatření;
- f) „ústředním správcem zásob“ subjekt nebo služba, kterým mohou být svěřeny pravomoci jednat za účelem pořízení, udržování nebo prodeje zásob ropy, včetně nouzových zásob a specifických zásob;
- g) „závažným narušením dodávek“ významný a náhlý pokles dodávek ropy nebo ropných produktů do Společenství nebo členského státu, a to bez ohledu na to, zda vedl k účinnému mezinárodnímu rozhodnutí o uvolnění zásob do oběhu či nikoli;
- h) „mezinárodními námořními zásobníky“ zásobníky uvedené v části 2.1 přílohy A nařízení (ES) č. 1099/2008;
- i) „zásobami ropy“ energetické produkty uvedené v části 3.1 prvního odstavce přílohy C nařízení (ES) č. 1099/2008;
- j) „nouzovými zásobami“ zásoby ropy, jejichž udržování je každému členskému státu uloženo podle článku 3;
- k) „komerčními zásobami“ zásoby ropy držené hospodářskými subjekty, jejichž udržování tato směrnice neukládá;
- l) „specifickými zásobami“ zásoby ropy splňující kritéria stanovená v článku 9;
- m) „fyzickou přístupností“ opatření související s umístěním a přepravou zásob a umožňující jejich uvolnění nebo skutečné dodání koncovým uživatelům a na trhy v časovém rámci a za podmínek napomáhajících ke zmírnění problémů, které mohly v souvislosti s dodávkami nastat.

Definice stanovené v tomto článku mohou být upřesněny nebo změněny regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 3

Nouzové zásoby a výpočet povinností držet zásoby

1. Členské státy přijmou vhodné právní a správní předpisy, aby do 31. prosince 2012 zajistily, že celkové zásoby ropy udržované v jakoukoli dobu ve Společenství v jejich prospěch odpovídají přinejmenším 90 dnům průměrného denního čistého dovozu nebo 61 dnům průměrné denní domácí spotřeby, podle toho, která z těchto dvou hodnot je vyšší.
2. Průměrný denní čistý dovoz, který má být zohledněn, se vypočítá na základě ropného ekvivalentu dovozu v předchozím

kalendářním roce, stanoveného v souladu s metodou a postupy uvedenými v příloze I.

Průměrná denní domácí spotřeba, která má být zohledněna, se vypočte na základě ropného ekvivalentu domácí spotřeby v předchozím kalendářním roce, stanovené a vypočtené v souladu s metodou a postupy uvedenými v příloze II.

3. Odchylně od odstavce 2 se však denní průměrné hodnoty čistého dovozu a domácí spotřeby, jak je stanoveno v uvedeném odstavci, stanoví pro období od 1. ledna do 31. března každého kalendářního roku na základě množství dovezeného nebo spotřebovaného v průběhu předposledního roku, který předchází dotyčnému kalendářnímu roku.

4. Metody a postupy výpočtu povinností držet zásoby, jak jsou uvedeny v tomto článku, mohou být změněny regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 4

Výpočet úrovně zásob

1. Úrovně držených zásob se počítají v souladu s metodami uvedenými v příloze III. Při výpočtu úrovně držených zásob pro jednotlivé kategorie podle článku 9 se uvedené metody používají pouze u produktů spadajících do příslušné kategorie.
2. K výpočtu úrovně zásob držených k určitému okamžiku se použijí údaje za referenční rok určený podle pravidel stanovených v článku 3.
3. Jakékoli zásoby ropy mohou být zahrnuty současně do výpočtu nouzových zásob členského státu i do výpočtu jeho specifických zásob za předpokladu, že tyto zásoby ropy splňují podmínky stanovené touto směrnicí pro oba typy zásob.
4. Metody a postupy výpočtu úrovně zásob, jak jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2, mohou být změněny regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2. Zejména se může ukázat, že je nezbytné a prospěšné změnit tyto metody a postupy, včetně uplatňování odpočtu stanoveného v příloze III, s cílem zajistit soudržnost s praxí IEA.

Článek 5

Dostupnost zásob

1. Členské státy zajistí, aby byly nouzové zásoby a specifické zásoby vždy dostupné a aby byly fyzicky přístupné pro účely této směrnice. Stanoví způsoby identifikace, účtování a kontroly uvedených zásob tak, aby bylo možné tyto zásoby kdykoliv ověřit. Tento požadavek se vztahuje rovněž na jakékoli nouzové zásoby a specifické zásoby, které jsou smíšené s dalšími zásobami drženými hospodářskými subjekty.

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření s cílem zabránit všem překážkám a obtížím, které by se mohly vyskytnout v souvislosti s dostupností nouzových zásob a specifických zásob. Každý členský stát může stanovit omezení nebo další podmínky týkající se možnosti držet jeho nouzové zásoby a specifické zásoby mimo jeho území.

2. Pokud je nutno uplatnit postupy pro mimořádné situace stanovené v článku 20, členské státy zamezí jakýmkoli opatřením, která brání přepravě, použití či uvolnění nouzových zásob nebo specifických zásob držených na jejich území pro jiný členský stát, a zdrží se přijetí takových opatření.

Článek 6

Registr nouzových zásob a výroční zpráva

1. Každý členský stát vede trvale aktualizovaný a podrobný registr veškerých nouzových zásob, které jsou drženy v jeho prospěch a které nejsou specifickými zásobami. Tento registr obsahuje zejména informace vedoucí k přesnému určení polohy skladovacího či rafinérského zařízení, v němž jsou dotčené zásoby umístěny, jakož i příslušných množství, vlastníka zásob a povahy, s odkazem na kategorie uvedené v části 3.1 prvním odstavci přílohy C nařízení (ES) č. 1099/2008.

2. Do 25. února každého kalendářního roku zašle každý členský stát Komisi souhrnnou kopii registru zásob uvedeného v odstavci 1, v níž jsou uvedeny alespoň množství a povaha nouzových zásob zapsaných v registru k poslednímu dni předchozího kalendářního roku.

3. Dále členské státy do patnácti dní po obdržení žádosti Komise zašlou Komisi úplnou kopii registru; v této kopii nemusí být uvedeny citlivé údaje týkající se umístění zásob. Tyto žádosti mohou být učiněny nejpozději pět let po dni, k němuž se požadované údaje vztahují, a nemohou se týkat údajů vztahujících se k jakémukoli období před 1. lednem 2013.

Článek 7

Ústřední správci zásob

1. Členské státy mohou zřídit ústřední správce zásob.

Žádný členský stát nesmí zřídit více než jednoho ústředního správce zásob ani žádný jiný obdobný subjekt. Členský stát může zřídit svého ústředního správce zásob kdekoli na území Společenství.

Pokud členský stát zřídí ústředního správce zásob, má podobu subjektu nebo služby, jejichž činnost je nevýdělečná a jež jednají v obecném zájmu, a není považován za hospodářský subjekt ve smyslu této směrnice.

2. Hlavním úkolem ústředního správce zásob je pořizování, udržování a prodej zásob ropy pro účely této směrnice nebo

pro účely dosažení souladu s mezinárodními dohodami týkajícími se udržování zásob ropy. Jedná se o jediný subjekt nebo jedinou službu, kterým mohou být svěřeny pravomoci k pořízení nebo prodeji specifických zásob.

3. Ústřední správci zásob nebo členské státy mohou na stanovené období přenést úkoly týkající se správy nouzových zásob a, s výjimkou prodeje nebo pořízení, specifických zásob, avšak pouze:

a) na jiný členský stát, na jehož území jsou tyto zásoby umístěny, nebo na ústředního správce zásob zřízeného tímto členským státem. Takto přenesené úkoly nemohou být dále přeneseny na další členské státy nebo ústřední správce zásob jimi zřízené. Členský stát, který zřídil ústředního správce zásob, a každý členský stát, na jehož území budou zásoby drženy, má právo podmínit přenesení úkolů svým souhlasem;

b) na hospodářské subjekty. Takto přenesené úkoly nemohou být dále přeneseny. Pokud se toto přenesení nebo jakákoli jeho změna či rozšíření týká úkolů souvisejících se správou nouzových a specifických zásob držených v jiném členském státě, musí s tímto přenesením předem souhlasit jak členský stát, pro nějž jsou zásoby drženy, tak všechny členské státy, na jejichž území budou zásoby drženy.

4. Každý členský stát, který má ústředního správce zásob, mu ukládá, aby pro účely čl. 8 odst. 1 a 2 zveřejňoval:

a) průběžně a podle kategorií produktů úplné informace o objemech zásob, k jejichž udržování pro hospodářské subjekty nebo případně pro jiné ústřední správce zásob, kteří projevíli zájem, se může zavázat;

b) s předstihem alespoň sedmi měsíců podmínky, za nichž je ochoten poskytnout služby související s udržováním zásob pro hospodářské subjekty. Podmínky pro poskytování těchto služeb, včetně podmínek časového plánování, mohou být rovněž stanoveny příslušnými vnitrostátními orgány nebo ve výběrovém řízení, jež má určit, který hospodářský subjekt nebo případně jiný ústřední správce zásob, který projevil zájem, předložil nejlepší nabídku.

Ústřední správce zásob přijme povinnosti držet zásoby, které na něj byly přeneseny, za objektivních, transparentních a nediskriminačních podmínek. Platby hospodářských subjektů za služby ústředního správce zásob nepřesahují celkové náklady na poskytnuté služby a nemohou být požadovány, dokud zásoby nejsou vytvořeny. Ústřední správce zásob může svůj souhlas s převzetím přenesené povinnosti podmínit poskytnutím záruky nebo jiné formy zajištění hospodářským subjektem.

Článek 8

Hospodářské subjekty

1. Každý členský stát zajistí, že každý hospodářský subjekt, kterému ukládá povinnosti držet zásoby s cílem splnit své závazky podle článku 3, má právo přenést tyto povinnosti, alespoň zčásti a podle volby hospodářského subjektu, avšak pouze:

- a) na ústředního správce zásob členského státu, pro něž jsou tyto zásoby drženy;
- b) na jednoho nebo více ústředních správců zásob, kteří předem vyjádřili ochotu držet tyto zásoby, za předpokladu, že s tímto přenesením povinností předem souhlasil jak členský stát, pro něž jsou tyto zásoby drženy, tak všechny členské státy, na jejichž území budou tyto zásoby drženy;
- c) na jiné hospodářské subjekty, které mají přebytečné zásoby nebo dostupnou kapacitu pro držení zásob mimo území členského státu, pro něž jsou zásoby drženy ve Společenství, za předpokladu, že s tímto přenesením povinností předem souhlasil jak členský stát, pro něž jsou tyto zásoby drženy, tak všechny členské státy, na jejichž území budou tyto zásoby drženy; a/nebo
- d) na jiné hospodářské subjekty, které mají přebytečné zásoby nebo dostupnou kapacitu pro držení zásob na území členského státu, pro něž jsou tyto zásoby drženy, za předpokladu, že členský stát byl o tomto přenesení povinností předem informován. Členské státy mohou stanovit omezení nebo podmínky pro toto přenesení povinností.

Povinnosti přenesené v souladu s písmeny c) a d) nemohou být dále přeneseny. Jakákoli změna nebo jakékoli rozšíření přenesení povinností podle písmen b) a c) nabývá účinku pouze po předchozím souhlasu všech členských států, které souhlasily s daným přenesením povinností. Jakákoli změna nebo jakékoli rozšíření přenesení povinností podle písmene d) se považuje za nové přenesení povinností.

2. Každý členský stát může právo přenášet povinnosti omezit na hospodářské subjekty, kterým ukládá nebo uloží povinnosti držet zásoby.

Pokud má však takovéto omezení dopad na právo hospodářského subjektu přenést objem odpovídající méně než 10 % povinnosti držet zásoby, která mu byla uložena, zajistí členský stát existenci ústředního správce zásob, který je povinen přijmout přenesené povinnosti v takovém objemu, jaký je nezbytný k tomu, aby bylo zaručeno právo hospodářského subjektu přenést alespoň 10 % povinnosti držet zásoby, která mu byla uložena.

Minimální procentní podíl uvedený v tomto odstavci se nejpozději 31. prosince 2017 zvýší z 10 % na 30 %.

3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 může členský stát stanovit, že hospodářský subjekt musí přenést alespoň část povinnosti držet zásoby na ústředního správce zásob tohoto členského státu.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k informování hospodářských subjektů o způsobech, které mají být použity k výpočtu povinností držet zásoby, které jim byly uloženy, nejpozději 200 dní před začátkem období, k němuž se daná povinnost vztahuje. Hospodářské subjekty uplatní právo přenést povinnosti držet zásoby na ústředního správce zásob nejpozději 170 dní před začátkem období, k němuž se příslušná povinnost vztahuje.

Pokud jsou hospodářské subjekty informovány v době kratší než 200 dní před začátkem období, k němuž se povinnost držet zásoby vztahuje, mohou uplatnit právo přenést danou povinnost kdykoli.

Článek 9

Specifické zásoby

1. Každý členský stát se může zavázat, že bude udržovat minimální úroveň zásob, vypočtenou na základě počtu dní spotřeby, a to v souladu s podmínkami uvedenými v tomto článku.

Specifické zásoby vlastní daný členský stát nebo ústřední správce zásob zřízený tímto členským státem a jsou udržovány na území Společenství.

2. Specifické zásoby se mohou skládat pouze z jedné nebo více následujících kategorií produktů, jak jsou vymezeny v části 4 přílohy B nařízení (ES) č. 1099/2008:

- ethan,
- LPG,
- motorový benzin,
- letecký benzin,
- tryskové palivo benzinového typu (tryskové palivo naphthového typu nebo JP4),
- tryskové palivo petrolejového typu,
- ostatní petrolej,
- plynový olej/motorová nafta (destilovaný topný olej),
- topný olej (vysokosirný a nízkosirný),

- lakový benzin a SBP,
- maziva,
- bitumen,
- parafinové vosky,
- ropný koks.

3. Ropné produkty, které tvoří specifické zásoby, stanoví každý členský stát na základě kategorií uvedených v odstavci 2. Členské státy zajistí, aby pro referenční rok určený podle pravidel stanovených v článku 3 a u produktů zahrnutých do použitých kategorií ropný ekvivalent množství spotřebovaného v členském státě činil alespoň 75 % domácí spotřeby vypočtené za použití metody uvedené v příloze II.

Pro každou kategorii zvolenou členským státem musí úroveň specifických zásob, jež se zaváže udržovat, odpovídat určitému počtu dní průměrné denní spotřeby, měřené na základě jejich ropného ekvivalentu v průběhu referenčního roku určeného podle pravidel stanovených v článku 3.

Ropné ekvivalenty uvedené v prvním a druhém pododstavci se vypočtou tak, že se souhrn „zjištěných hrubých vnitrozemských dodávek“, jak jsou definovány v oddíle 3.2.1 přílohy C nařízení (ES) č. 1099/2008, pro produkty zahrnuté do použitých nebo dotčených kategorií vynásobí koeficientem 1,2. Mezinárodní námořní zásobníky se nezapočítávají.

4. Každý členský stát, který se rozhodl udržovat specifické zásoby, zašle Komisi oznámení, jež bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* a v němž uvede úroveň těchto zásob, již se zavázal udržovat, a dobu, po níž se tyto zásoby zavázal udržovat, přičemž tato doba je nejméně jeden rok. Oznámená minimální úroveň se stejným způsobem použije na všechny kategorie specifických zásob použité členskými státy.

Členský stát zajistí, aby tyto zásoby byly drženy v celém průběhu oznámené doby, aniž je dotčeno právo členských států uplatnit dočasná snížení, jejichž důvodem však mohou být pouze jednotlivé operace obměny zásob.

Seznam kategorií použitých členským státem zůstává v platnosti po dobu alespoň jednoho roku a může být změněn pouze s účinkem od prvního dne kalendářního měsíce.

5. Každý členský stát, který se nezavázal udržovat po celou dobu daného kalendářního roku specifické zásoby alespoň na 30 dní, zajistí, aby nejméně jedna třetina jeho povinnosti držet zásoby byla držena ve formě produktů ve složení podle odstavců 2 a 3.

Členský stát, pro který je držen menší objem specifických zásob než na 30 dní, vypracuje výroční zprávu obsahující rozbor opatření, která byla přijata jeho vnitrostátními orgány s cílem zajistit a ověřit dostupnost a fyzickou přístupnost jeho nouzových zásob, jak je uvedeno v článku 5, a dále soupis předpisů, které členskému státu umožní kontrolovat použití těchto zásob v případě narušení dodávek ropy. Tato zpráva musí být zaslána Komisi do konce prvního měsíce kalendářního roku, k němuž se vztahuje.

Článek 10

Správa specifických zásob

1. Každý členský stát vede trvale aktualizovaný a podrobný registr veškerých specifických zásob držených na jeho území. Tento registr obsahuje zejména veškeré informace umožňující přesně určit polohu příslušných zásob.

Členské státy rovněž zašlou Komisi kopii registru do patnácti dní po obdržení žádosti Komise. V této kopii nemusí být uvedeny citlivé údaje týkající se umístění zásob. Tyto žádosti mohou být učiněny nejpozději pět let po dni, k němuž se požadované údaje vztahují.

2. V případech, kdy jsou specifické zásoby smíšeny s jinými ropnými zásobami, přijmou členské státy nebo jejich ústřední správci zásob nezbytná opatření s cílem zabránit, aby byly tyto směsi produktů přemístovány, v rozsahu podílu tvořeného specifickými zásobami, bez předchozího písemného souhlasu vlastníka specifických zásob a orgánů členského státu, na jehož území se zásoby nacházejí, nebo ústředního správce zásob zřízeného tímto členským státem.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby veškeré specifické zásoby udržované nebo přepravované na jejich území byly bezpodmínečně vyňaty z vykonávacího řízení bez ohledu na to, zda se jedná o jejich vlastní zásoby nebo o zásoby jiných členských států.

Článek 11

Účinek přenesení povinnosti

Přenesením povinnosti uvedeným v článcích 7 a 8 nejsou nijak dotčeny povinnosti, které pro jednotlivé členské státy vyplývají z této směrnice.

Článek 12

Statistické výkazy zásob uvedených v článku 3

1. Pokud jde o úroveň zásob, které mají být drženy podle článku 3, každý členský stát vypracovává a předkládá Komisi statistické výkazy v souladu s pravidly uvedenými v příloze IV.

2. Pravidla pro vypracovávání výkazů uvedených v odstavci 1 a rozsah, obsah, četnost a lhůty pro předložení těchto výkazů mohou být změněny regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2. Pravidla pro předkládání těchto výkazů Komisi mohou být rovněž změněna regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

3. Členské státy nesmějí do statistických výkazů nouzových zásob zahrnout ta množství ropy nebo ropných produktů, která jsou předmětem zabavení nebo vykonávacího řízení. To platí rovněž pro zásoby podniků v konkurzním nebo vyrovnacím řízení.

Článek 13

Statistické výkazy specifických zásob

1. Každý dotčený členský stát vypracuje a předloží Komisi pro každou kategorii produktů statistický výkaz obsahující přehled specifických zásob k poslednímu dni každého kalendářního měsíce a uvádějící množství a počet dní průměrné spotřeby v průběhu referenčního roku, k němuž se tyto zásoby vztahují. Pokud jsou některé z těchto specifických zásob drženy mimo jeho území, uvede členský stát podrobně zásoby udržované v jednotlivých dotčených členských státech a u ústředních správců zásob nebo jejich prostřednictvím. Dále podrobně uvede, zda jsou veškeré tyto zásoby plně v jeho vlastnictví nebo zda jsou plně či částečně ve vlastnictví jeho ústředního správce zásob.

2. Každý členský stát vypracuje a předloží Komisi rovněž výkaz specifických zásob umístěných na jeho území a náležejících jiným členským státům nebo ústředním správcům zásob, přičemž uvede stav těchto zásob k poslednímu dni každého kalendářního měsíce podle kategorií produktů stanovených podle čl. 9 odst. 4. V tomto výkazu členský stát dále v každém jednotlivém případě uvede dotčený členský stát nebo ústřední správce zásob a příslušná množství.

3. Statistické výkazy uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou předkládány v průběhu kalendářního měsíce následujícího po měsíci, k němuž se vztahují.

4. Kopie statistických výkazů jsou rovněž předkládány okamžitě na žádost Komise. Tyto žádosti mohou být učiněny nejpozději pět let po dni, k němuž se příslušné údaje vztahují.

5. Rozsah, obsah a četnost statistických výkazů a lhůty pro jejich předložení mohou být změněny regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2. Pravidla pro předkládání těchto výkazů Komisi mohou být rovněž změněna regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 14

Výkazy komerčních zásob

1. Členské státy zasílají Komisi měsíční statistický výkaz úrovně komerčních zásob držených na jejich území. Za tímto účelem zajistí ochranu citlivých údajů a neuvádějí jména vlastníků dotčených zásob.

2. Komise na základě výkazů předkládaných členskými státy zveřejňuje měsíční statistický výkaz komerčních zásob ve Společenství, přičemž použije agregované úrovně.

3. Pravidla pro předkládání, zveřejňování a četnost statistických výkazů mohou být změněna regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 15

Zpracování údajů

Komise odpovídá za rozvoj, provoz, řízení a udržování informačně-technologických zdrojů nezbytných pro přijímání, uchování a jakékoli zpracování údajů obsažených ve statistických výkazech, veškerých jiných informacích předkládaných členskými státy nebo shromažďovaných Komisí na základě této směrnice a veškerých údajů týkajících se zásob ropy a shromážděných na základě nařízení (ES) č. 1099/2008 za účelem vypracovávání výkazů podle této směrnice.

Článek 16

Biopaliva a aditiva

1. Při výpočtu povinností držet zásoby podle článků 3 a 9 se biopaliva a aditiva zohlední, pouze pokud byly smíchány s dotčenými ropnými produkty.

2. Při výpočtu skutečně udržovaných úrovní zásob se biopaliva a aditiva zohlední v případech, kdy:

a) byly smíchány s dotčenými ropnými produkty, nebo

b) jsou skladovány na území dotčeného členského státu, pokud členský stát přijal pravidla zajišťující, že mají být smíchány s ropnými produkty drženými podle požadavků týkajících se zásob a stanovených v této směrnici a že mají být použity v dopravě.

3. Pravidla pro zohlednění biopaliv a aditiv při výpočtu povinností držet zásoby a úrovní zásob, stanovená v odstavcích 1 a 2, mohou být změněna regulativním postupem podle čl. 23 odst. 2.

Článek 17

Koordinační skupina pro ropu a ropné produkty

1. Zřizuje se koordinační skupina pro ropu a ropné produkty (dále jen „koordinační skupina“). Koordinační skupina je konzultační skupina, která se podílí na provádění rozborů situace ve Společenství, pokud jde o bezpečnost dodávek ropy a ropných produktů, a usnadňuje koordinaci a uplatňování opatření v této oblasti.

2. Koordinační skupina se skládá ze zástupců členských států. Předsedá jí Komise. Na základě výzvy Komise se mohou na činnosti koordinační skupiny podílet subjekty zastupující dotčená odvětví.

Článek 18

Kontrola připravenosti na mimořádné situace a kontrola držení zásob

1. Komise může v koordinaci s členskými státy provádět kontroly ověřující jejich připravenost na mimořádné situace, a považuje-li to Komise za vhodné, i související držení zásob. Při přípravě těchto kontrol Komise zohlední úsilí dalších institucí a mezinárodních organizací a konzultuje koordinační skupinu.

2. Koordinační skupina může souhlasit se zapojením pověřených osob a zástupců jiných členských států do těchto kontrol. Osoby provádějící kontrolu mohou doprovázet určení úředníci členského státu, jehož se kontrola týká. Do jednoho týdne po oznámení kontroly uvedené v odstavci 1 poskytně každý dotčený členský stát citlivé údaje, které se týkají umístění zásob podle článků 6 a 9 a které nebyly Komisi poskytnuty, zaměstnancům Komise či pověřeným osobám.

3. Členské státy zajistí, aby jejich orgány a orgány odpovědné za udržování a správu nouzových a specifických zásob souhlasily s inspekci a poskytl osobám pověřeným Komisí pomoc při provádění těchto kontrol. Členské státy zejména zajistí, aby tyto osoby měly právo konzultovat všechny dokumenty a registry týkající se zásob a právo přístupu na všechna místa, kde jsou zásoby drženy, a ke všem souvisejícím dokumentům.

4. Výsledek kontrol provedených podle tohoto článku se oznámí členskému státu, jehož se kontrola týká, a může být dále předán koordinační skupině.

5. Členské státy a Komise zajistí, aby úředníkům, pověřeným osobám a dalším osobám pracujícím pod dohledem Komise ani členům koordinační skupiny nebylo umožněno zveřejnit informace, jež byly shromážděny nebo vzájemně poskytnuty na základě tohoto článku a na něž se vzhledem k jejich povaze vztahuje služební tajemství, jako je například totožnost vlastníků zásob.

6. Cílem kontrol stanovených v odstavci 1 nesmí být zpracování osobních údajů. Osobní údaje, které se zjistí nebo vyskytnou v průběhu těchto kontrol, nemohou být shromažďovány ani zohledňovány a v případě nahodilého shromáždění jsou neprodleně zničeny.

7. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že veškeré údaje, záznamy, výkazy a dokumenty týkající se nouzových zásob a specifických zásob jsou uchovány po dobu alespoň pět let.

Článek 19

Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním údajů

Touto směrnicí není dotčena ani ovlivněna úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle právních předpisů Společenství a vnitrostátních právních předpisů, a zejména se nedotýká povinností členských států v oblasti zpracovávání osobních údajů, jak jsou stanoveny ve směrnici 95/46/ES, ani povinností, které pro orgány a instituce Společenství v oblasti zpracovávání osobních údajů při výkonu jejich úkolů vyplývají z nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 20

Postupy pro mimořádné situace

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, a přijmou případná nezbytná opatření, aby jejich příslušné orgány mohly v případě závažného narušení dodávek rychle, účinně a transparentně uvolnit část nebo celý objem nouzových zásob a specifických zásob do oběhu a nařídít obecná nebo konkrétní omezení spotřeby v závislosti na předpokládaném nedostatku dodávek, mimo jiné prostřednictvím přednostních přidělů ropných produktů určitým kategoriím spotřebitelů.

2. Členské státy trvale udržují krizové plány, které se uplatní v případě závažného narušení dodávek, přičemž zajistí, aby byla přijata organizační opatření, která umožní uskutečnění těchto plánů. Členské státy Komisi na její žádost informují o svých krizových plánech a souvisejících organizačních opatřeních.

3. V případě účinného mezinárodního rozhodnutí o uvolnění zásob do oběhu, které se týká jednoho nebo více členských států:

a) mohou dotčené členské státy použít vlastní nouzové a specifické zásoby, aby dostaly svým mezinárodních závazků podle uvedeného rozhodnutí. V takovém případě členský stát tuto skutečnost neprodleně oznámí Komisi, aby tato mohla svolat zasedání koordinační skupiny nebo konzultovat elektronickou cestou její členy zejména za účelem vyhodnocení dopadu tohoto uvolnění zásob do oběhu;

b) Komise by měla členským státům doporučit, aby uvolnily část nebo celý objem svých nouzových a specifických zásob do oběhu nebo aby přijaly jiná opatření s rovnocenným účinkem, která považují za vhodná. Komise může jednat pouze po konzultaci s koordinační skupinou.

4. Pokud nebylo přijato účinné mezinárodní rozhodnutí o uvolnění zásob do oběhu a pokud se ve Společenství nebo v jednom členském státě objeví potíže v zásobování ropou nebo ropnými produkty, Komise případně informuje IEA a pokud možno s ní koordinuje příslušná opatření a na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu co nejdříve přistoupí ke konzultaci koordinační skupiny. Pokud o konzultaci koordinační skupiny požádá členský stát, uspořádá se do čtyř dní po obdržení žádosti, pokud členský stát nevyjádří souhlas s delší lhůtou. Na základě výsledků posouzení situace provedeného koordinační skupinou Komise stanoví, zda došlo k závažnému narušení dodávek.

Pokud se má za to, že došlo k závažnému narušení dodávek, povolí Komise, aby byla do oběhu uvolněna část nebo celý objem nouzových zásob a specifických zásob navržených k tomuto účelu dotčenými členskými státy.

5. Členské státy mohou uvolnit do oběhu nouzové a specifické zásoby pod povinnou minimální úroveň stanovenou touto směrnicí, a to v objemech, které musí být neprodleně uvolněny za účelem prvotní reakce v obzvláště naléhavých případech nebo s cílem čelit místní krizi. V případě tohoto uvolnění do oběhu členské státy neprodleně informují Komisi o uvolněném objemu. Komise předá tyto informace členům koordinační skupiny.

6. Pokud se použijí odstavce 3, 4 nebo 5, mohou členské státy dočasně držet zásoby na úrovni nižší, než stanoví tato směrnice. V tom případě Komise na základě konzultace koordinační skupiny a případně v koordinaci s IEA, a zejména při zohlednění situace na mezinárodních trzích s ropou a ropnými produkty, stanoví přiměřený časový rámec, ve kterém musí členské státy opět dosáhnout minimálních požadovaných úrovní svých zásob.

7. Rozhodnutími, která Komise přijme na základě tohoto článku, nejsou dotčeny případné jiné mezinárodní závazky dotčených členských států.

Článek 21

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro ukládání sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi do 31. prosince 2012 a oznámí jí neprodleně každou jejich případnou změnu.

Článek 22

Přezkum

Do 31. prosince 2015 Komise přezkoumá fungování a provádění této směrnice.

Článek 23

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Článek 24

Zrušení

Směrnice 73/238/EHS, směrnice 2006/67/ES a rozhodnutí 68/416/EHS se zrušují s účinkem ode dne 31. prosince 2012.

Odkazy na zrušené směrnice a zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 25

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012.

Odchylně od prvního pododstavce členské státy, které nejsou k 31. prosinci 2012 členy IEA a které plně pokrývají svou domácí spotřebu ropných produktů prostřednictvím dovozu, uvedou dne 31. prosince 2014 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 3 odst. 1 této směrnice. Dokud tyto členské státy neuvvedou tato opatření v účinnost, udržují zásoby ropy odpovídající 81 dnům průměrného denního čistého dovozu.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

*Článek 26***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 27***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 14. září 2009.

Za Radu
předsedkyně
C. MALMSTRÖM

PŘÍLOHA I

METODA VÝPOČTU ROPNÉHO EKVIVALENTU DOVOZU ROPNÝCH PRODUKTŮ

Při výpočtu ropného ekvivalentu dovozu ropných produktů, jak je stanoveno v článku 3, se použije tato metoda:

Ropný ekvivalent dovozu ropných produktů se stanoví jako součet čistého dovozu ropy, NGL, rafinérských poloproductů a jiných uhlovodíků podle definice v části 4 přílohy B nařízení (ES) č. 1099/2008, přičemž výsledek se upraví s ohledem na případné změny stavu zásob a sníží o 4 % odpovídající výtěžku primárního benzínu (nebo je-li průměrná míra výtěžku primárního benzínu na území státu vyšší než 7 %, sníží o skutečnou čistou spotřebu primárního benzínu nebo o průměrnou míru výtěžku primárního benzínu), a přičte k čistému dovozu všech dalších ropných produktů kromě primárního benzínu, rovněž upraveném s ohledem na případné změny stavu zásob a vynásobeném koeficientem 1,065.

Mezinárodní námořní zásobníky se nezapočítávají.

PŘÍLOHA II

METODA VÝPOČTU ROPNÉHO EKVIVALENTU DOMÁCÍ SPOTŘEBY

Pro účely článku 3 se při výpočtu ropného ekvivalentu domácí spotřeby použije tato metoda:

Domácí spotřeba se stanoví jako součet „zjištěných hrubých vnitrozemských dodávek“ agregátů, jak jsou vymezeny v části 3.2.1 přílohy C nařízení (ES) č. 1099/2008, pouze v případě těchto produktů: motorový benzin, letecký benzin, tryskové palivo benzinového typu (tryskové palivo naftového typu nebo JP4), tryskové palivo petrolejového typu, ostatní petrolej, plynový olej/motorová nafta (destilovaný topný olej) a topný olej (vysokosírný a nízkosírný) podle definice v části 4 přílohy B nařízení (ES) č. 1099/2008.

Mezinárodní námořní zásobníky se nezapočítávají.

Ropný ekvivalent domácí spotřeby se vypočte vynásobením koeficientem 1,2.

PŘÍLOHA III

METODY VÝPOČTU ÚROVNĚ DRŽENÝCH ZÁSOB

Pro výpočet úrovně zásob se použijí tyto metody:

Aniž je dotčen případ uvedený v čl. 4 odst. 3, nesmí být žádné množství započítáno do stavu zásob více než jedenkrát.

Zásoby ropy se snižují o 4 % odpovídající průměrnému výtěžku primárního benzínu.

Zásoby primárního benzínu ani zásoby ropných produktů pro mezinárodní námořní zásobníky se nezapočítávají.

Ostatní ropné produkty jsou započítány do zásob jednou ze dvou následujících metod. Metodu, kterou si zvolily, musí členské státy používat po celý příslušný kalendářní rok.

Členské státy mohou:

- a) zahrnout veškeré další zásoby ropných produktů uvedených v části 3.1 prvním odstavci přílohy C nařízení (ES) č. 1099/2008 a vypočítat jejich ropný ekvivalent vynásobením množství koeficientem 1,065, nebo
- b) zahrnout zásoby pouze těchto produktů: motorového benzínu, leteckého benzínu, tryskového paliva benzinového typu (tryskového paliva naphtového typu nebo JP4), tryskového paliva petrolejového typu, ostatního petroleje, plynového oleje/motorové nafty (destilovaného topného oleje) a topného oleje (vysokosírného a nízkosírného) a vypočítat jejich ropný ekvivalent vynásobením množství koeficientem 1,2.

Do výpočtu zásob lze zahrnout množství držená:

- v nádržích rafinérií,
- ve sběrných terminálech,
- v potrubních nádržích,
- na nákladních člunech,
- v pobřežních tankerech,
- v tankerech v přístavu,
- ve vnitrozemských zásobnicích lodí,
- na dně nádrží,
- jako provozní zásoby,
- významnými spotřebiteli na základě zákonem stanovené povinnosti nebo jiné formy kontroly orgány veřejné moci.

Tato množství, s výjimkou množství držených v nádržích rafinérií, v potrubních nádržích nebo ve sběrných terminálech, však nelze zahrnout do výpočtu úrovně specifických zásob, pokud jsou tyto zásoby vypočítávány odděleně od nouzových zásob.

Do výpočtu zásob nelze nikdy zahrnout:

- a) dosud nevytěženou ropu;
- b) zásoby držené:
 - v ropovodech,
 - v železničních nádržkových vozech,
 - v zásobnicích námořních lodí,
 - v čerpacích stanicích a maloobchodních prodejnách,
 - ostatními spotřebiteli,
 - v tankerech na moři,
 - jako vojenské zásoby.

Při výpočtu svých zásob musí členské státy snížit množství zásob vypočtená výše uvedeným způsobem o 10 %. Toto snížení se týká všech množství, která byla zahrnuta do daného výpočtu.

10 % snížení se však neuplatní při výpočtu úrovně specifických zásob nebo úrovně jednotlivých kategorií specifických zásob, pokud jsou tyto zásoby nebo kategorie posuzovány odděleně od nouzových zásob, zejména s cílem ověřit, zda jsou dodržovány minimální úrovně stanovené v článku 9.

PŘÍLOHA IV

Pravidla pro vypracování statistických výkazů o úrovni zásob, které mají být drženy v souladu s článkem 3, a předkládání těchto výkazů Komisi

Každý členský stát každý měsíc vypracuje a předloží Komisi konečný statistický výkaz úrovně zásob, které jsou skutečně drženy k poslednímu dni kalendářního měsíce, vypočítané buď na základě počtu dní čistého dovozu ropy, nebo na základě počtu dní domácí spotřeby ropy, v souladu s článkem 3. Ve statistickém výkazu musí být podrobně uvedeny důvody, proč byl za základ výpočtu zvolen počet dní dovozu nebo naopak počet dní spotřeby, a dále musí být upřesněno, která z metod stanovených v příloze III byla použita.

Pokud jsou některé zásoby, jež byly zahrnuty do výpočtu úrovně zásob držených podle článku 3, drženy mimo území státu, musí být v každém výkazu podrobně uvedeny zásoby držené jednotlivými členskými státy a příslušnými ústředními správci zásob, a to k poslednímu dni období, k němuž se výkaz vztahuje. Každý členský stát musí ve výkazu dále pro každý jednotlivý případ uvést, zda jde o zásoby držené na základě přenesení povinnosti na žádost jednoho nebo více hospodářských subjektů, nebo zda jde o zásoby držené na jeho žádost nebo na žádost jeho ústředního správce zásob.

Pokud jde o zásoby držené členským státem na jeho území pro jiné členské státy nebo ústřední správce zásob, musí uvedený členský stát vypracovat a předložit Komisi výkaz, v němž budou zásoby uvedeny podle kategorie produktů k poslednímu dni každého kalendářního měsíce. Ve výkazu členský stát dále zejména pro každý jednotlivý případ uvede příslušný členský stát nebo ústředního správce zásob a příslušná množství.

Statistické výkazy uvedené v této příloze musí být Komisi předloženy do 55 dní následujících po měsíci, k němuž se vztahují. Tytéž výkazy musí být rovněž předloženy do dvou měsíců po obdržení žádosti Komise. Tyto žádosti mohou být učiněny nejpozději pět let po dni, k němuž se údaje vztahují.
